

PAU. Curs 2005-2006

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions següents.

LA PLAÇA DEL DIAMANT

[fragment del capítol XXV]

L'endemà, a casa dels meus senyors, vaig trencar un vas i me'l van fer pagar per nou això que ja estava una mica esquerdat. Quan vaig arribar al pis, carregada amb les veces, cansada que no podia més, em vaig haver d'aturar i tot davant de les balances dibuixades a la paret, que quan estava cansada era on se m'acabava l'alè. Vaig clavar un parell de castanyes al nen sense raó, i va plorar, i la nena, quan el va veure plorar, també es va posar a plorar, i ja érem tres, perquè jo també em vaig posar a plorar i els coloms parrupejaven i quan va arribar en Quimet ens va trobar amb la cara rajant llàgrimes i va dir que només li faltava aquesta.

—Tot el dematí encerant i tapant forats de corc i arribo a casa i en comptes de trobar-hi la pau i l'alegria, trobo plors i drama. I el més calent a l'aigüera.

I va agafar els nens d'una revolada i els va aixecar enlaire agafats només per dalt d'un braç i els va passejar així pel corredor, amunt i avall, un a cada mà, i jo li vaig dir que a veure si els volia trencar els braços, i va dir que si no s'acabaven els plors els tiraria daltabaix del carrer. I per acabar em vaig empassar el mal i vaig rentar la cara als nens i també em vaig rentar la cara jo i no li vaig dir que havia trencat un vas i que me l'havien descomptat perquè hauria estat capaç d'anar a trobar els amos i armar-los un bullit de mil dimonis.

I va ser aquell dia que vaig dir-me que s'havia acabat. Que s'havien acabat els coloms. Coloms, veces, abeuradors, covadors, colomar i escala de paleta, ¡tot a passeig! Però no sabia com... Aquest pensament se'm va quedar per dins del cap com una brasa. I mentre en Quimet esmorzava amb les cames cargolades en els barrots de davant de la cadira i tot d'una en va descargolar una i va dir tot fent moure el peu que potser tenia com una mena de caliu al genoll que li escalfava els ossos, jo pensava en l'acabament del poble dels coloms i tot el que en Quimet em deia m'entrava per una orella i em sortia per l'altra com si, d'orella a orella, se m'hi acabés de fer un forat.

Mercè Rodoreda, *La plaça del Diamant*, 1962

1. COMPRENSIÓ

- 1.1. Feu un resum del text en no més de sis línies. [1 punt]
- 1.2. Identifiqueu, dins el fragment inicial subratllat, que s'estén des de «L'endemà, ...» fins a «... se m'acabava l'alè.», tots els mots gràcies als quals es posa de manifest: a) que el text és una narració en primera persona; b) que el narrador és una dona. [1 punt]
- 1.3. En el text hi predominen clarament les formes verbals de mode indicatiu corresponents a temps de passat, però també s'hi troben algunes formes d'indicatiu que no són de temps passat. Se us demana: a) que identifiqueu aquestes formes i digueu de quin temps gramatical són; b) que caracteritzeu el fragment de text on figuren les formes que hàgiu identificat, contraposant-lo a la resta del text. [1 punt]
- 1.4. En el paràgraf central, que s'inicia amb «I va agafar...» i acaba amb «... de mil dimonis.», hi ha un bon nombre d'oracions que connecten amb l'oració precedent mitjançant la conjunció *i*. [1 punt]
- Doneu resposta a les qüestions següents:
- a) ¿Quina relació hi ha, en general, entre els fets referits per cadascuna d'aquestes oracions i els fets referits per l'oració que la precedeix?
- b) ¿Quina intenció creieu que tenia l'autora en recórrer a un ús tan abundant de la conjunció *i*?

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolpeu en unes 200 paraules **un** dels temes següents: [2 punts]

- a) L'escriptura de Mercè Rodoreda: valoració crítica personal.
- b) La novel·la com a gènere literari: característiques principals.

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

- 3.1. Considereu el fragment següent, que trobareu subratllat en el text: [1,5 punts]

no li vaig dir que havia trencat un vas i que me l'havien descomptat perquè hauria estat capaç d'anar a trobar els amos

Doneu resposta a les qüestions següents:

- a) Escriviu íntegres, en el quadernet de respostes, totes les oracions que hàgiu identificat en el fragment i indiqueu de quin tipus és cadascuna.
- b) Escriviu íntegres, en el quadernet de respostes, totes les unitats o constituents que exerceixen la funció sintàctica de complement directe d'un verb present en el fragment (preciseu de quin verb es tracta).
- c) Escriviu íntegres, en el quadernet de respostes, tots els mots o constituents que exerceixen la funció sintàctica de complement indirecte.

3.2. Considereu els fragments següents, que trobareu subratllats en el text:

[0,5 punts]

- (1) **els** va aixecar enlaire
- (2) **els** volia trencar els braços
- (3) **els** tiraria daltabaix del carrer
- (4) **armar-los** un bullit de mil dimonis

Seleccioneu l'opció en què s'indica correctament quina funció sintàctica exerceix, en el fragment respectiu, el pronom feble marcat amb negretes:

	(1) els va aixecar enlaire	(2) els volia trencar els braços	(3) els tiraria daltabaix del carrer	(4) armar- los un bullit de mil dimonis
a)	CI	CD	CD	CI
b)	CD	CI	CD	CI
c)	CI	CI	CI	CD
d)	CD	CD	CI	CD

[Si la resposta és errònia, descompta 0,25 punts. Si no responeu la pregunta, no tindrà cap descompte.]

3.3. Expliqueu concisament què volen dir, tal com són usades en el text, les expressions o frases fetes següents: [1 punt]

- a) *clavar un parell de castanyes*
- b) *el més calent a l'aigüera*
- c) *armar-los un bullit de mil dimonis*
- d) *m'entrava per una orella i em sortia per l'altra*

3.4. Descriuiu o representeu amb símbols fonètics els sons que corresponen a les lletres en negreta: [1 punt]

castanyes *parrupejaven* *trobar* *encerant* *els amos*

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions següents.

ELOGI DE LA TRANQUIL·LITAT**Rijkaard va guanyar el seu primer títol com a tècnic i va trencar sis anys de sequera del Barça**

Frank Rijkaard va passar a la història del Barça el maig del 2005 pel fet de ser el tècnic d'un projecte que va aconseguir trencar uns anys de sequera de títols guanyant-ne un de molt important, la lliga. Normalment, les lligues que arriben després d'anys de derrotes i decepcions són recordades amb molt d'afecte pel barcelonisme, com va succeir amb la lliga del Barça de Marinus Michels i Johan Cruyff (1974), o la de Venables i Urruti i el seu famós penal (1985). També és cert que està en mans de Rijkaard la possibilitat de ser recordat com l'entrenador d'una plantilla capaç de guanyar diferents títols de manera consecutiva, com el *dream team*, però això ja és parlar per parlar.

Els fets diuen que Rijkaard va guanyar el maig del 2005 el seu primer títol com a entrenador. Amb el seu projecte enfortit i respectat a tot arreu, ara sembla increïble que aquest holandès arribés a Barcelona sense cap títol en el seu palmarès. Aquest excel·lent exjugador de futbol les havia passat magres abans de trobar el camí de l'èxit a les banquetes, ja que després d'una experiència que va fer aigües a l'Sparta de Rotterdam va patir la decepció de ser l'encarregat d'entrenar una selecció que es jugava guanyar un títol a casa seva (Holanda, en l'Eurocopa del 2000) i no ho va aconseguir. Tampoc s'ha de passar per alt que els primers mesos de Rijkaard a Barcelona van ser durs, amb rumors que feien preveure la seva destitució, ja que els resultats no eren els esperats. El mateix tècnic ha recordat durant aquest any que Sandro Rosell l'havia volgut fer fora dos cops per portar algú amb més experiència i èxits que ell.

La paciència que Laporta va tenir al començament amb Rijkaard, però, va rebre recompensa. De fet, el tècnic d'Amsterdam és un home pacient, tranquil. Amb una manera de fer molt bona i una mentalitat en què el diàleg i la força del grup, l'esperit, juguen un paper molt important. Agafar un grup format per homes que fa anys que perdien, i altres que no es coneixien de res, i convertir-los en un equip d'èxit requeria temps, fer-se al foc lentament. I, amb el temps a favor, l'holandès ha acabat demostrant que les seves idees eren les correctes. Rijkaard va arribar a Barcelona conscient que a la maleta hi duia poc més que els bons records que tothom tenia de la seva gloriosa carrera com a jugador. Per als seguidors del Barça era un rostre que encarnava perfectament una nova època, però del passat no es pot viure. Calien resultats. Ara l'holandès ja és considerat un dels millors tècnics del món, ja que ha guanyat un títol de prestigi i ha demostrat a tothom la seva capacitat per crear un estil de joc propi. [...]

Toni Padilla, *El 9 esportiu de Catalunya* (27.12.2005), any 4, núm. 1445
(Text lleument modificat)

1. COMPRENSIÓ

- 1.1. A partir de les informacions del text, redacteu un retrat de Frank Rijkaard que no ocupi més de sis línies. [1 punt]
- 1.2. Expliqueu breument què vol dir cadascuna de les expressions següents, que trobareu subratllades en el text: [1 punt]
- a) *parlar per parlar*
 - b) *les havia passat magres*
 - c) *va fer aigües*
 - d) *fer-se al foc lentament*
- 1.3. Observeu els mots *que* subratllats en el text que figuren en les construccions següents: [1 punt]
- a) *les lligues **que** arriben després d'anys de derrotes*
 - b) *També és cert **que** està en mans de Rijkaard*
 - c) *Els fets diuen **que** Rijkaard va guanyar*
 - d) *després d'una experiència **que** va fer aigües*
 - e) *La paciència **que** Laporta va tenir al començament*
 - f) *ja **que** ha guanyat un títol de prestigi*

Se us demana:

- 1r) que digueu si té antecedent o no en té;
- 2n) que, en el cas que en tingui, indiqueu quina expressió li fa d'antecedent.

- 1.4. En el text hi ha noms propis de diversos tipus.

Se us demana: [1 punt]

- 1r) que identifiqueu tots els tipus que hi trobeu i en doneu els exemples corresponents;
- 2n) que expliqueu per què la presència d'aquests noms propis és coherent amb la mena de text en què figuren.

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolpeu en unes 200 paraules **un** dels temes següents: [2 punts]

- a) Classificació i principals característiques dels textos periodístics.
- b) L'esport que prefereixo (redacteu, sobre aquest tema, un text argumentatiu).

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

3.1. Considereu el fragment següent, subratllat en el text: [1,5 punts]

Ara l'holandès ja és considerat un dels millors tècnics del món, ja que ha guanyat un títol de prestigi i ha demostrat a tothom la seva capacitat per crear un estil de joc propi.

Doneu resposta a les qüestions següents:

- Quantes oracions hi ha? Escriviu-les íntegres en el quadernet de respostes i digueu de quin tipus és cadascuna.
- Indiqueu, escrivint-los íntegres en el quadernet de respostes, quins sintagmes exerceixen la funció sintàctica de complement directe dins alguna o algunes oracions del fragment.
- Indiqueu quin o quins sintagmes exerceixen la funció sintàctica de predicatiu i quin o quins sintagmes exerceixen la funció sintàctica de complement indirecte.
- Indiqueu quina o quines formes fan la funció sintàctica de verb auxiliar.

3.2. Considereu els fragments següents: [0,5 punts]

- conscient que a la maleta hi duia*
- poc més que els bons records*
- els bons records que tothom tenia*
- un rostre que encarnava perfectament una nova època*

Selecioneu l'opció en què s'indica correctament quina funció sintàctica exerceix, en cadascuna de les oracions corresponents, el mot *que* subratllat:

- (1): subjecte; (2): compl. directe; (3): compl. circ. lloc; (4): compl. circ. temps
- (1): conj. subordinant; (2): conj. subordinant; (3): compl. directe; (4): subjecte
- (1): conj. subordinant; (2): compl. directe; (3): compl. circ. lloc; (4): subjecte
- (1): subjecte; (2): conj. subordinant; (3): compl. directe; (4): compl. circ. temps

[Si la resposta és errònia, descompta 0,25 punts. Si no responeu la pregunta, no tindrà cap descompte.]

3.3. Anoteu, en el quadernet de respostes, un antònim o expressió antonímica de cadascun dels substantius següents, que trobareu subratllats en el text:

[1 punt]

- sequera*
- derrotes*
- èxit*
- destitució*
- força*

3.4. Descriuiu o representeu amb símbols fonètics els sons que corresponen a les lletres en negreta: [1 punt]

*un**s** anys*

*l**l**iga*

*arrib**e**n*

*su**c**ceir*

*guany**a**r*

PAU. Curs 2005-2006

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions següents.

EL REGNE VEGETAL

Dir que aquests temps són difícils és no dir res, perquè hem fet servir tant l'expressió que ha acabat per perdre el sentit, si és que mai n'ha tingut: els temps han estat sempre difícils per les frases fetes. Potser seria més precís dir que ja no sabem on és el nord; o, millor encara, que dubtem si hi ha nord (i, en conseqüència, sud, que és la subversió d'aquell), i tot són ombres bellugadisses en un passadís de col·legi. Diuen que són temps de crisi, i m'agrada pensar que és per això que tot va com va. Perquè, si aquesta teoria és certa, quan s'acabi la crisi les brúixoles tornaran a funcionar. Fa uns anys, semblàvem tenir-ho clar: vam enderrocar els ídols (no tots els ídols, però: potser va ser aquest l'error), i ens vam asseure als pedestals buits, a esperar que dos més dos ja no fossin quatre: les defenestracions sempre han estat un nord, si més no. Ara ens hem fet adults (hem après que dues garrotades i dues garrotades fan quatre garrotades) i dubtem entre tornar a lloc algun dels ídols demolits o continuar asseguts als pedestals, amb la confiança que, temps a venir, algú hi dirà la seva i forjarà noves estàtues (si pot ser, de plàstic, que cremen millor i fan una bravada que empesta).

De petit, quan em preguntaven: «I tu, maco, ¿què vols ser quan siguis gran?», contestava: «Depravat.» I he dedicat tots els esforços de la meua vida a intentar aconseguir-ho. A la meua generació (més aviat n'hauríem de dir degeneració: hem estat una generació sortosament degenerada) li va començar a sortir l'acne a l'ombra dels primers Rolling Stones, i de les baralles entre mods i rockers, projectant la ira contra tot allò que semblés ortodox. Assenyadament, vam entendre que heterodòxia i depravació eren paraules que cap diccionari no recollia com a sinònims.

Quim Monzó, *Olivetti, Moulinex, Chaffoteaux et Maury*, 1980
[Nova edició de 2001, revisada per l'autor]

1. COMPRENSIÓ

1.1. Havent parat atenció a tot el primer paràgraf del text, però fixant-vos sobretot en les oposicions *semblàvem tenir-ho clar / Ara... dubtem entre... i dos més dos no fossin quatre / dues garrotades i dues garrotades fan quatre garrotades*, expliqueu amb paraules vostres, en no més de sis línies, en què ha canviat la generació a la qual pertany el narrador. [1 punt]

1.2. El narrador fa ús de diverses expressions que no s'han de prendre en sentit literal, com ara: [1 punt]

- a) *tot són ombres bellugadisses en un passadís de col·legi*
- b) *les brúixoles tornaran a funcionar*
- c) *vam enderrocar els ídols*

Se us demana que interpreteu què volen dir aquestes tres expressions, subratllades en el text, d'acord amb el context en què apareixen.

1.3. En el text hi trobareu cinc incisos entre parèntesis. Un cop identificats i reescrits en el quadernet de respostes indiqueu, per a cadascun dels incisos, a quina de les descripcions següents s'ajusta més: [1 punt]

- a) condició expressada en un registre sarcàstic
- b) constatació d'una evidència
- c) deducció o implicació lògica
- d) precisió basada en un joc de paraules
- e) reducció de l'abast d'una afirmació general prèvia

1.4. En el text hi ha dues oracions en què apareix l'adverbi *sempre*, que són les següents: [1 punt]

- a) *els temps han estat sempre difícils per les frases fetes*
- b) *les defenestracions sempre han estat un nord*

Se us demana que, per a cadascuna de les oracions, redacteu un breu comentari interpretatiu.

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolueu en unes 200 paraules **un** dels temes següents: [2 punts]

- a) Valoració crítica personal dels contes de Quim Monzó.
- b) Els textos literaris narratius: classificació en subgèneres i caracterització.

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

3.1. Considereu el fragment següent, subratllat en el text: [1,5 punts]

Potser seria més precís dir que ja no sabem on és el nord

Doneu compliment a les instruccions següents:

- Reescriuiu íntegres, en el quadernet de respostes, totes les oracions que figuren en el fragment, indicant quina és l'oració principal i de quin tipus són les oracions subordinades que hàgiu identificat.
- Identifiqueu els subjectes, explícits o implícits, de cadascun dels verbs del fragment.
- Identifiqueu els complements directes que hi ha en el fragment.

3.2. Considereu el fragment següent, subratllat en el text: [0,5 punts]

i m'agrada pensar que₁ és per això que₂ tot va com va

De les opcions següents, escolliu-ne la correcta:

- que₁ és una conjunció; tot fa de subjecte.
- com és un adverbi; per això fa de complement d'agent.
- això és un pronom; m' fa de subjecte.
- que₂ és un pronom relatiu; pensar fa de complement directe.

[Si la resposta és errònia, descompta 0,25 punts. Si no responeu la pregunta, no tindrà cap descompte.]

3.3. Anoteu, en el quadernet de respostes, un antònim de cadascun dels substantius següents, que trobareu subratllats en el text: [1 punt]

- nord*
- degeneració*
- heterodòxia*
- depravació*

3.4. Descriviu o representeu amb símbols fonètics els sons que corresponen a les lletres en negreta: [1 punt]

expressió *dubtem* *uns anys* *nord, si més no* *adults*

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions següents.

ELS OCELLS DE BOSC

Dins l'espessor dels boscos no hi ha el nombre d'ocells que de bell antuvi hom pensa trobar-hi. S'hi pot caminar llargues estones no veient-ne cap, sentint de tant en tant, això sí, una fina piuladissa als cims dels arbres, però sense veure, a causa del brancatge, els ocells que la produeixen. De sobte, el crit del picot verd ressona potent en la silenciosa boscúria; un gaig xerroteja uns breus instants des del roure més proper a nosaltres, i desapareix tot seguit; més enllà, un menut raspinell s'enfila voltant per un tronc; i, poca estona després, aquest món buit d'ocells s'anima quan se senten els crits de les mallerengues que recorren en bandades tots els indrets del bosc, cercant amb una gran lleugeresa els insectes a l'extrem dels branquillons més minsos.

L'ocell fuig del bosc, perquè estima per damunt de tot la llum del sol i els espais oberts, que li permeten de volar i de fugir dels perills. Els grans ocells no van al bosc ombrívol; per a agafar els insectes de la fusta els cal poder recórrer minuciosament l'escorça, com fan els picots, i el laberint de troncs i de branques impedeix a molts ocells de rapinya d'empaitar al vol llurs preses.

Per aquestes raons hom observa que on més abunden els ocells és precisament a les vores i a les clarianes del bosc. Hi ha, però, algunes espècies adaptades a la vida als boscos, car hi troben un refugi segur i un rebost sempre proveït. Gairebé tots aquests ocells són sedentaris, i molt rarament surten del límit marcat pels arbres.

Diferenciats per llur fauna ornitològica, podem distingir dos tipus de boscos a Catalunya: el pirinenc i el mediterrani.

Les grans masses pirinenques de pi negre i d'ayet, que formen l'estatge boscat de la serralada, guarden a recer algunes interessants espècies, pròpies del centre i del nord d'Europa, les quals cercaríem endebades en altres boscos de la nostra terra. Aquestes espècies són: l'extraordinari gall salvatge (*Tetrao urogallus*), la miloca (*Aegolius funereus*), el raspinell pirinenc (*Certhia familiaris*), el gran picot negre (*Dryocopus martius*), el rar picot garser dorsiblanco (*Deudrocopos leucotos*), i el trencanous (*Nucifraga caryocatactes*), que alguns hiverns arriba des dels boscos centreeuropeus.

L'altre tipus de bosc, que hem denominat mediterrani, és sec, i el componen alzines, roures i pins. S'estén pel Principat, llevat del nord-est, per València, Mallorca i Eivissa; hi predominen les pinedes i s'hi fan les savines. Menorca, en canvi, resta pràcticament desproveïda de boscos. Viuen en aquestes arbredes el picot verd (*Picus viridis*) i petites espècies forestals, com són el raspinell (*Certhia brachydactyla*), el trencapinyes (*Loxia curvirostra*), la mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*) i la mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*).

Joaquim Maluquer i Sostres, *Els ocells de les terres catalanes*,
2a ed. ampliada, 1973

1. COMPRENSIÓ

1.1. Feu un resum de no més de sis línies que reculli les idees principals amb què s'estructura el text. [1 punt]

1.2. A més d'usar amb precisió els noms dels ocells a què es refereix, l'autor també fa servir un bon nombre de substantius per descriure diverses característiques de l'hàbitat vegetal en què els ocells es mouen (p. ex.: *boscós, arbres, troncs, branques*). [1 punt]

Se us demana:

- a) que identifiqueu, dins els tres primers paràgrafs del text, quatre altres substantius d'aquesta mena, diferents dels donats com a exemples, i els anoteu en el quadernet de respostes;
- b) que, de cada substantiu seleccionat, o bé n'expliqueu el significat o bé en doneu un sinònim.

1.3. Com és senzill de comprovar, una gran majoria de les formes verbals personals del text són de tercera persona, i totes les de tercera persona són de present d'indicatiu. [1 punt]

Se us demana:

- a) que justifiqueu com aquestes dues condicions predominants de les formes verbals personals són coherents amb la mena de text en què es troben;
- b) que anoteu, en el quadernet de respostes, la resta de formes verbals personals que no compleixen alguna o cap d'aquestes dues condicions, i les comenteu parant atenció a la propietat que tenen en comú.

1.4. Observeu cadascuna de les expressions següents, que trobareu subratllades en el text: [1 punt]

- a) *de bell antuvi*
- b) *a recer*
- c) *endebades*
- d) *llevat de*

Se us demana que anoteu, en el quadernet de respostes, una expressió de sentit equivalent que sigui propera a la vostra manera de parlar.

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolpeu en unes 200 paraules **un** dels temes següents: [2 punts]

- a) Els ocells (el text de la redacció tant pot ser, al vostre gust, de tipus descriptiu com de tipus narratiu o argumentatiu).
- b) Característiques principals dels textos científics.

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

3.1. Considereu el fragment següent, que trobareu subratllat en el text: [1,5 punts]

L'ocell fuig del bosc, perquè estima per damunt de tot la llum del sol i els espais oberts, que li permeten de volar i de fugir dels perills.

Doneu resposta a les qüestions següents:

- Escriviu íntegres, en el quadernet de respostes, totes les oracions que hàgiu identificat en el fragment, i digueu de quin tipus és cadascuna.
- Identifiqueu totes les unitats o constituents que exerceixen la funció sintàctica de subjecte en les oracions considerades. Quan es tracti de subjectes explícits, anoteu-los íntegres en el quadernet de respostes. Si hi ha subjectes implícits, doneu-ne la interpretació.
- Anoteu, en el quadernet de respostes, tots els sintagmes preposicionals que exerceixen la funció sintàctica de complement de règim verbal en alguna oració del fragment.
- Anoteu, en el quadernet de respostes, tots els mots o constituents que exerceixen la funció sintàctica de complement indirecte.

3.2. Pareu atenció als mots i sintagmes subratllats en el fragment següent:

[0,5 punts]

L'altre tipus de bosc, que hem denominat mediterrani, és sec, i el componen alzines, roures i pins.

De les opcions següents, escolliu la que és del tot correcta:

- que fa de complement directe; el és un article.
- alzines, roures i pins fa de complement directe; i és una conjunció de coordinació.
- sec fa de complement de nom; hem és un verb auxiliar.
- mediterrani fa de predicatiu; és és un verb copulatiu.

[Si la resposta és errònia, descompta 0,25 punts. Si no responeu la pregunta, no tindrà descompte.]

3.3. En les denominacions catalanes dels ocells de què es parla en el text hi apareixen alguns mots compostos.

Se us demana: [1 punt]

- que identifiqueu quins són aquests mots compostos;
- que indiqueu de quina categoria gramatical és cadascun dels compostos identificats;
- que indiqueu, per a cada compost, de quins mots es compon i a quina categoria gramatical pertanyen els seus components.

3.4. Descriuiu o representeu amb símbols fonètics els sons que corresponen a les lletres en negreta: [1 punt]

ocells llargues estones xerroteja bandades extrem